

ЯК НОСА ДОГОРИ ПІДНЯТЬ?

В аптеці дещо прикупив,
Іду й знайоме нюхом чую,
А як Петровича зустрів,
Й за школою знов ностальгую.

Що небудь із шкільних новин
Хай поверхово, не в деталях,
Надіюсь, що розкаже він
Про все, як є, не в пасторалях.

І думка гулькнула в мені:
Що в школі робиться ж цікаво
Без мене в вересневі дні?
Але розмова в нас не жвава.

Велосипедом щось везе,
Лиш буркнув: □ Бачите, працюєм.
І тут я зрозумів усе:
За стадіоном він нудьгує.

Своє у кожного болить,
Це видно навіть і сліпому,
Життя щось нас не веселить...
І я чвалаю вже додому.

Прости, Петровичу, мене,

Скажу, їй-богу, смішно, друзі
Мені не звично день за днем
Буть з вами не в одному крузі.

Чим носа догори піднять?
Щось, мабуть, треба підшукати,
Хоч пару учнів для занять,
Забув би, як це нудьгувати.

Дата написання вірша: 2021-01-20